

Škodovkami juhozápadným Anglickom...

Text Jiří W. Pollak
Foto autor textu

Skupina majiteľov historických vozidiel klubu Škoda-Oldtimer IG sa vydala do juhozápadnej časti Veľkej Británie, aby sa v priebehu 10 dní zoznámili s pamätihodnosťami, krajinou Cornwall a riadne prevetrali svojich miláčikov. Účastníci boli z Nemecka, Švajčiarska a Česka. Najstarším vozidlom bol Laurin&Klement, otvorený tourer typ 110 z roku 1925. Jeho majiteľ pán Sudeck ho vybral pre túto cestu vybral zo svojej zbierky desiatich škodoviek a mimoriadne starostlivo pripravil.

Laurin & Klement z roku 1925

Ďalšími predvojnovými vozidlami, ktoré sa cesty zúčastnili bola limuzína two door typ 421 z roku 1934, prezývaná „žabka“ a roadster Popular z roku 1937. Z povojnových škodoviek menujeme Tudor kabriolet 1101-ročník 1949 a tri kabriolety Felicia (1959 - 1963).

Škodovky na štarte cesty

Náše puť juhozápadným Anglickom a Čiernouhlom začala dôkladnou prehliadkou mesta Bristol, ktorého historické jadro bolo

cez vojnu prakticky zničené. Katedrála má normanské základy. Z tejto doby sa zachovala len kaplnka a brána. Dnešná podoba je výsledkom neskoršej rekonštrukcie. Pozoruhodná je rovňaká výška všetkých troch lodí.

Katedrála v Bristol

Nemci otočili na tunajší letecký a automobilový priemysel a tak z mesta ostali len ruiny. Za zmlieku stojí miestna univerzita, ktorá je umiestnená v stavbe pripomínajúcej skôr katedrálu a potom ešte pívnu mlá, čo je ulice s historickými kčermami.

Budova univerzity, Bristol

Za mestom je veľkolepý visiaci most spájajúci mesto „s ostatným svetom“. Vedie cez hlboké údolie, ktorým preteká rieka Avon. Most navrhol architekt Brunell a dostavaný bol v druhej polovici 19. storočia z retazí po demolácii jedného londýnskeho mostu... V roku 1885 z neho skočila s úmyslom samovraždy istá nešťastná dievča, ale vďaka jej širokej a tvrdej kermline pad prežila a dožila sa potom 80 rokov! Dnes je most zabezpečený sieťami, potom čo okolo roku 1970 z neho skočilo až 130 samovrahov. Za prejazdu mostom sa vyberá mýto, tak ako skoro za všetko vo Veľkej Británii...

Storočný most neďaleko Bristolu

Cesta nás viedla z Bristolu do blízkeho Bath s cieľom návštevy viac ako 2000 rokov starých rímskych kúpeľov (Roman Bath) a susediacej katedrály (Bath Abbey).

Roman Bath a susediacia katedrála Bath Abbey

Rímske kúpele sú skutočným klenotom. Jeho 24 metrov dlhým bazénom so teplotou 46°C, teplou vodou, posrannými kaňkami a perfektnou náplňou prebiehajúcou celého komplexu, trvajúca približne 2 hodiny, kimentovanou walkmanom, ktoré bolo v cene vstupného. Roman Bath stojí za návštevu napriek vysokému vstupnému.

Katedrála vo Wells

Ďalšia katedrála a oprevený biskupský palác sme navštívili vo Wells – nachýbala ani široká vodná priekopa okolo sídla biskupa. Vo dvore paláca hrá kriškat miestny, veľmi konzervatívny klub.

Kriketový klub

Clenovia, takmer všetci vyššieho veku sú odeti podľa prísnej etikety, vyhradne v bielom vrátane širokého klobúku, pripomínajúce slávne časy, keď India patrila ešte Britskej korune... Luxusné sídlo je z časti sprístupnené pre verejnosť. Samozrejme nie bezplatne!

Biskupský palác vo Wells

Typický Hotel-pub

Ďalšia cesta do Exeteru prechádzala bez problémov po vedľajších cestách až na vidiečanov, ktorí nás neustále zvedavo obkolesovali...

...a tak sa i po večeri vytvoril zástup.

Počas vojny aj Exeter utrpel a ako zázrakom katedrála z roku 1112 nálety prežila. V katedrále je najvyšší drevený trón v Európe (18 m) a tak vysoký organ sa nevidí hocikde.

Katedrála v Exetere

Pri reštaurovaní mesta sa podarilo skĺbiť modernú stavbu so zostatkom Limes Romanum a ďalšími stredovekými stavbami.

Vozík so zrkadlom umožňuje pohodlne si prezrieť strop a jeho gigantické rozety

Astronomické hodiny so zemegulou v centre vesmíru

Románsky kostol – a čo z neho ostalo po Druhej svetovej vojne

Křina zo 14. storočia

Ďalej sme išli ku kanálu La Manche cez Exmouth a Trowbridge, kde sme prechádzali cez krásne, romantické kamenné mosty. Len niekoľko kilometrov ďalej sú ďalšie dva mosty, z ktorých ten starší nám poslušil ako pódium pre naše veterány.

Laurin & Klement 110 na moste

Škoda 421 Žabka

Okrúhle kamene s otvorením uprostred sa v miesteom jazyku (coornish) nazývajú Men An Tol a údajne majú magickú silu.

Magické kamene Men An Tol

Prešli sme Národným parlami Duck Moor, s jeho kupcovými, ale jednotlivými a porovnaním opradenými močariskami. V mesočito Princetown sa nachádza obývaná staroveká väznica, ktoré bolo upit' uvedené do činnosti a v súčasnosti je v číni 600 odôdenných.

Vlčnica Princetown

Miestny kostol spoločne postavili americkí a francúzski nautici. Čiastky tejto etapy bolo miesto Truro. Jeho katedrála je „vyššia ako stársa“ – bola postavená pred sto rokmi a je tak najmladšou katedrálou vo Veľkej Británii. Z zemiakov stoná splavné kanále a žltáka, ktorá vedie z mesta až k moru, kde jej ústie stráži dva pevnosti: St. Mawes a Penelennis vo Falmouth.

Pevnosť Penelennis Castle vo Falmouthe

Z Truro sme podnikali hviezdové výlety s našimi oldtimermi v dĺžke až 100 km, alebo jednoducho do mestíčka Falmouth so stredovekou pevnosťou Penelennis Castle, ktorá úspešne odolávala útokom viac ako 400 rokov, naposledy počas Druhej svetovej vojny, keď mala dôležitú úlohu pri vylovení spojencov. Vystava dalekonosných kánónov za všetkých období je toho svedkom.

Náš hositeľ lord Coppeland

V zámečkoch Trevelick Gardens nás prijal sám Sir William Coppeland a riaditeľka Národného Trustu. Nadácia spravuje majetky venované schudobnených či bohatstvom utarenými aristokratov. Mali sme možnosť prejsť súkromným parkom a postaviť vozidla na obdiv pred grófsky palác.

Škoda roadster

Tudor

St. Ives je primorské, turistické mestíčko, pevne v rukách umelcov, ktorých galérie sú prslávané. Pláž a prístav odľahla masívnemu odľvu a prílivu.

2°C a Angličania idú na pláž

Jednou z ďalších atrakcií bola návšteva St. Michael's Mount. Ostrov s obývanou pevnosťou a hradom sa nachádza len niekoľko stoviek metrov od brehu a počas odľvu je pohodlne dosiahnuteľný po súši. Rovnako ako jeho slávny menovec Mont St. Michel vo Francúzsku, je počas prílivu dosiahnuteľný len na lodi. S povolením kancelárie Lorda Jamesa St. Aubyna, majiteľa ostrova, sme mohli zísť na pláž a tam zaparkovať naše oldtimery.

Nádvorie St. Michael's Mount

Strmé cesty severného pobrežia poloostrova nerobili problémy svojim stúpaním, ale najmä zjazdom medzi 15 až 25 % preverili spoľahlivosť našich brzd... Dedinky Boscastle a Clovelly sú stredoveké, malebné a stoja za námahu. Pohľad na chránený prístav v Boscastle je nádherný. Kamenné stavby sa tam snúbi s divokou prírodou.

Boscastle - Menot pri mori

V Clovelly, ktoré má len 200 stálych obyvateľov, sa dozvedáme, že celá rybárska obec patrí jednému majiteľovi. Strná hlavná a jediná

prístupová cesta meria pol míle a prevýšenie je 200 yardov! Doprava ryba a nákupov sa prevádzkuje celoročne na saniah, ktoré sa ľahko kľú na cestách z drobného útesu. Zá návštevu obce sa platí vstupné.

Prístav v Boscastle

Z Barnstaple sme išli smerom na východ cez Exmoor, kde je ďalšia prírodná rezervácia.cez ňu prechádza trať parného vlaku, ktorý má konečnú v trhovom meste Minehead, kde predajné stánky líkajú množstvo turistov. Nám to skôr pripomínalo obchod so starinárstvom.

Prílivom pribudne 10 metrov voľy do výšky

Blízky hrad Dunster šlachticov z Luttrellu bol poslednou skutočnou atrakciou našej okružnej jazdy. Perfektné zachovalé sídlo obýva rovníky rod už 600 rokov! Mierna klíma umožňuje pozdĺ hradieb pestovať citrónovníky. Rodina Luttrell má svoju krásnu hrobku v miestnej katedrále. Prechádzku stredovekou obcou, ktorú je defacto obývaný skanzén, sme ukončili v miestnej historickej krčme pri pohári anglického piva a tešili sa na plzeňské...

Rybársky domček v obci, ktorú celú patrí jednému majiteľovi

Typický anglický dom

Pravú do Bristolu sme absolvovali podľa trupu Atlantiku. Takmer 1800 kilometrov zdolali všetky naše automobily nie len bez nehody ale aj bez poruchy! Anglickou stravu sme doplnili s „európskymi“ delikátami a dávali prednosť ľudským, indickým a talianskym reštauráciám. Fish and chips sa tuďa jeť každý deň... staré poskádlo hovori „Kto sa chce v Anglicku dobre najesť, tak má trikrát denne raňajkovať“. Niečo pravdy na tom je, pretože anglické raňajky sú výborne a vydaté.

Behom cesty sme sa stretli s veľmi príateľným obdivom, inakšie dosť odmeravými Angličanmi a na parkoviskách sa radi fotografovali s našimi automobilmi a vypytovali sa na technické podrobnosti. Angličania sú majstri smalltalku čiže „poriadky hovoráci“ a tak niekedy „benzínom nasáknutý“ rozhovor sa neďaľ ukončiť. Na cestách a križovatkách, včasno vo forme kruhových objazdov, ktore sme niekedy obišť aj trikrát, sa k nám chvali vodiči veľmi ohľaduplné, i keď sme niekoľkokrát spôsobili zruťok a dopravný chaos. Milým prekvapením bol list, ktorý sme raz našli za stieračom:

„...lovely to see such beautiful cars. Thanks for coming and enjoy your trip. Best wishes“.

(nádherné vidieť toľko nádherných vozidiel! Ďakujeme, žeste príli a učíte si našu cestu. Všetko najlepšie!)

Pripravu tejto cesty a zodpovednosť za jej priebeh prevzal predseda klubu Rudi Maus. Každý kilometer a každá zastávka bola precízne vybraná, návštevy múzeí a pamiatok uchránil prejazdom celkovej dĺžky viac ako 1800 kilometrov. Ubytovanie a strava bola na úrovni a aj veteráni mali strechu nad hlavou a prípadnú pomoc v tyle. Rudiťmu patrí naše poďakovanie.